

Антимондијалиста и антиглобалиста био је његов политички и идеолошки профил. Жика Ђурић је био доследни српски националиста, суверениста и патриота. У томе није било острашћености и још мање искључивости. Напротив, сарађивао је са свима и градио позицију Института као отворене куће за рад, сарадњу, истраживање и издаваштво са истраживачима дијаметралних теоријских и политичких позиција. Смисао да окупља, повезује, помаже, коју је као човек поседовао а као управљач временом усавршио, претворили су Институт у неку врсту сигурне куће за бројне истраживаче.

Милан Јовановић

Човека не памте по годинама живота, већ по делима која је иза себе оставио. Осим научних радова које је објавио, може се слободно рећи да је Жикино животно дело Институт за политичке студије. Није га основао, није био ни први ни најпознатији директор, али јесте био директор који је оставио најснажнији печат на рад ове научне установе. Слободно се може рећи да је Институт прерастао у савремену институцију и постао препознатљив у јавности управо по Жики Ђурићу. Сигуран сам да ће време које долази ту оцену потврдити.

Урош Шуваковић

Жика Ђурић је био изузетно цењен у Министарству, не само зато што је и у то време био дугогодишњи директор Института, већ је био посвећен свом послу, скроман, марљив и кооперативан... У Министарству нико није изговарао пун назив Института, осим у преписци и документима, већ само Жика или Жикин институт. Жика и Институт, то је било исто. То је остало и до његове смрти.

Јован Базић

Био је мудар човек, већ и зато што је био опрезан по својој природи. Жика Ђурић је имао меку, скоро дечију нарав уз коју је неминовно ишла и извесна наивност. Његова доброта је често расла до поједностављене племенитости о чему итекако сведочи број људи које је запослио, и то не само из политиколошке струке. Оставио је несумњиво дубок траг не само у историји Института за политичке студије, већ и наше политичке науке уопште, не само због тога што је био и остаће још задуго руководилац који је најдуже без прекида водио једну научну институцију у нас, већ и због тога што је ту институцију учинио цењеном, уваженом и широко признатом у струци.

Драган Симеуновић

Дело Живојина Ђурића биће вредновано сразмерно његовом тридесетогодишњем поистовећењу са Институтом за политичке студије. Више ће се говорити о дугој повезаности Ђурића и Института, него и о чему другом. Они који се труде да одсечно раздвоје људски лик од научног дела можда неће бити сасвим задовољни превагом приказа лика. Али уколико дело не схвате само као индивидуалну научну продукцију него и као снажење колектива Института, биће свакако задовољнији. Одатле ће се сећање на Жика Ђурића обнављати у знаку сећања на институцију коју је дуго водио и градио у одиста бурном времену. Тада ће бити видљивије да је Ђурић Институт схватао и доживљавао као свој опус.

Милош Кнежевић

СПОМЕНИЦА ЖИВОЈИНА ЂУРИЋА 1954-2022.

СПОМЕНИЦА ЖИВОЈИНА ЂУРИЋА 1954-2022.

Институт за политичке студије
Београд, 2023.